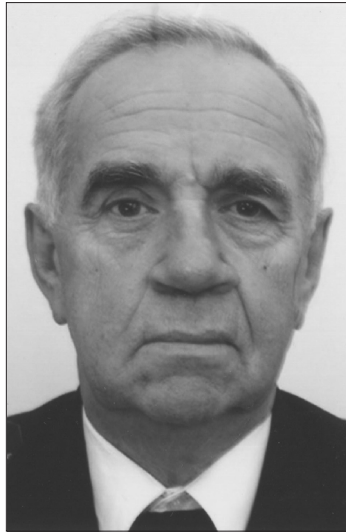

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГІ

Пам'яті Миколи Миколайовича Мокляка

26 липня 2012 року пішов з життя Микола Миколайович Мокляк – професор кафедри соціології та соціальних технологій Національного авіаційного університету (НАУ, м. Київ), заслужений діяч науки і техніки України, один з провідних соціальних філософів нашої країни. Пішла з життя мужня й порядна людина... Тяжка хвороба не дала змоги Миколі Миколайовичу завершити багато своїх творчих задумів. Усі, хто знав його близько, працював разом із ним, учився в нього, завжди пам'ятатимуть його світлий образ, притаманну йому відкритість, толерантність, рішучість. У ньому поєднувалося почуття особистої гідності з вимогливістю до себе; він доброзичливо ставився до навколишніх і разом із тим гостро переживав життєві несправедливості.

Микола Миколайович народився 14 грудня 1937 року у селі Мироцьке Бородянського району Київської області. У 1967 році закінчив філософський факультет Київського держуніверситету ім. Т.Г.Шевченка. Упродовж 1967–2003 років працював науковим співробітником і завідувачем відділу Інституту філософії НАН України, а з 2003-го по 2012 рік був викладачем у Національному авіаційному університеті.

1977 року Микола Миколайович захистив кандидатську дисертацію “Соціально-професійні переміщення на соціалістичному підприємстві”, а 1988-го – докторську “Соціальні відносини: структура та форми прояву”. Свій творчий шлях Микола Миколайович починав в Інституті філософії

Академії наук УРСР як соціолог. У 70-ті роки минулого століття він брав активну участь в емпіричних соціологічних дослідженнях на Львівському телевізорному заводі (ЛТЗ), що їх здійснював колектив щойно створеного тоді в Інституті відділу методології, методики і техніки конкретно-соціальних досліджень. Потім Микола Миколайович кілька місяців перебував на науковому стажуванні в соціологічних центрах Польщі. Після повернення з Польщі інтенсивно вивчав соціологічну тематику, пов'язану з соціальною мобільністю. Результатом його досліджень у цій царині стала монографія “Соціально-професійні переміщення на соціалістичному підприємстві” (1977), яка визнається науковою спільнотою однією з перших ґрунтовних праць у вітчизняній соціології з проблематики соціальної мобільності.

Після захисту кандидатської дисертації наукові зацікавлення Миколи Миколайовича змінюються. Він починає вивчати проблематику соціальних відносин, працюючи у відділі історичного матеріалізму Інституту філософії НАН України. Коли в цьому інституті утворюється відділ соціальної філософії, Микола Миколайович – вже після захисту докторської дисертації – очолював цей відділ. Тут він публікує монографію “Соціальні відносини: структура і форма прояву” (1986). За його редакцією й у співавторстві виходить ціла низка ґрунтовних наукових праць: “Методологічні проблеми соціального пізнання” (1987), “Соціальні відносини: проблеми і перспективи” (1993), “Громадянське суспільство: ідеологія і реальність” (1997), “Планомірне вдосконалення громадянського суспільства” (1998), “Соціологія: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів” (2009).

Доля розпорядилась так, що в останній період свого життя Микола Миколайович працював на кафедрі соціології та соціальних технологій НАУ. Тобто наприкінці своєї діяльності він повернувся до лона соціологічної науки, читав студентам лекції із загальносоціологічної теорії та теорії соціальної структури.

Українська наукова спільнота зазнала великої втрати в особі цього талановитого вченого, авторитетного дослідника соціальних відносин, доброзичливого наставника студентів, щирого друга та колеги. Нам завжди бракуватиме Миколи Миколайовича з його світлим розумом та енергією, глибокими думками щодо вивчення вітчизняної соціальної реальності.

*Евген Головаха, Сергій Макеев, Станіслав Пазиніч, Валерій Пилипенко,
Володимир Піддубний, Анатолій Ручка, Микола Сакада*